

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Заседание на Художествения съвет

= Обсъждане скиците на проекта за декор и костюми на "ЗИЛА РИ"

= Обсъждане скиците на проекта за декор на "СПОМЕНЪТ"

София, 4 септември 1981 год.

СЪДЪРЖАНИЕ:

ПРИСЪСТВУВАЩИ	стр.
	8
I. ЗИДАРИ	
Венелин Цанков	4
Таня Масалитинова	6
Крикор Азарян	7
Атанас Велянов	7
Банчо Банов	8
Ванча Дойчева	8
Чавдар Добрев	9
Антония Каракостова	9
Р е ш е н и е	11

II. СПОМЕНЪТ

Атанас Велянов	12
Таня Масалитинова	13
Крикор Азарян	14, 17
Антония Каракостова	15
Банчо Банов	15
Чавдар Добрев	16

III. РАЗНИ

19

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенсграма

Заседание на Художествения съвет

4. IX. 1 9 8 1 гсд.

Присъствуват:

Димко Фучеджиев - директор на театъра

Чавдар Добрев

Банчо Бансв

Антония Каракостова

Криксор Азарян

Николина Лексва

Михаил Петров

Ванча Исичева

Емил Стефанов

Кирил Кавадарсв

Сава Хашъмсв

Таня Масадитънова

Ал. Григоров

Ал. Панков

Велин Николов

Венелин Цанков

Светлана Цанкова

Атанас Велянов

I. "З И Д А Р И"

ПРЕДС. ЛИКО ФУЧЕВЛИКЕВ: Откривам заседанието на Художествения съвет.

По т. I от дневния ред - "Обсъждане сцените на проекта за декор и костюми" на "Зидари - има думата режисьорът Венелин Цанков.

ВЕНЕЛИН ЦАНКОВ:

В центъра е черквата, която се отвори, с нейните незавършени неща, скелета и т.н.. Всичко наскочо се врати, тъй като за мене има две действущи лица: зидари и народ, т.е. зидари и село - зидари, които трябва да решат нещата, и село, което счаква да се реши съдбата му. Тези врати "живеят" в много моменти, те присъствуват така да се каже не по реалния критерий на нещата, защото селото е някъде другаде, а същевременно условно - врати и прозорци, които се съвмещават заедно с постройката. Т.е. тук не се търси никакъв илюзионен момент - на дъжеи, че това е селото и черквата заедно. Условно присъствуват, така да се каже, тези врати и тези врати и прозорци в даден момент се полустварят - в момента, когато се счаква нещо да се направи; в друг случай те се стварят изцяло и там седят жени със западени кандила, които се палят за това, което има да стане, тъй като зидарите са тези, които решават нещата, а селото счаква от тях. В дадени моменти тези врати се стварят, както е в четвърто действие, и излизат хората за задущница, за да се образува стипенд това, така да се каже, народно поверие и да се образува нещо като гробница около черквата, което разбира се ще бъде също условно, със светлинни ефекти.

Това е логиката, върху която е построена пиесата, тъй като, пак казвам, цялата логика, върху която е направен декорът е, така да се каже, партньорството на селото и зидарите. Зидарите са обикновени селяни, но те са тези, които зидат настоящето и бъдещето и решават въпроса. Съотношението между тези две сили е онова, което дава логиката за построението на декора, вратите, фронта, и въобще всичко трябва да бъде безусловно, почти безусловно, почти натурално направено, детайлова покълкото няма да бъде много тежко за пренасяне и за нагласяне. Не се използва никаква техника на сцената, всичко това е на мъртво, пиесата се играе без никакъв антракт и трае два часа.

Това е, кратко казано...

ЧАВДАР ДОБРЕВ: За костюмите?

БЕНЕЛИН ЦАНКОВ: Ех, каквo да кажа... Виждал ли - художничката обича да рисува нещата малко по-бабаитски... Такива бабаити, каквито е нарисувала, аз не виждам в Народния театър.. Разбира се този колорит е съвършено некрещящ, всички тонове са убити, тъй като става въпрос за едно мъчно съществуване, от което се мъчи да излезе този народ и това е и главният проблем в пиесата, главното духовно развитие. Но Светлана може да каже, ако иска, малко повече по този въпрос.

СВЕТЛАНА Цветкова: Стремими съм се да постигна един удължен готически силует, много стегнат и изчистен и тук би трябвало да говорим за една епоха предивъзржденска, за нещо твърде архаично, твърде затворено в себе си, твърде изпепелено, в което да речем Рада с някакъв детайл би могла да се стареява. Следвала съм традициите на живописца на Иван Милев и това си личи.

БАНЧО БАНОВ: А как се решава въпросът с покрива?

БЕНЕЛИН ЦАНКОВ: Свалюнето на покрива е символичен момент, който е така да се каже преход от трето към четвърто действие, макар че всъщност действия няма.

ИЗКАЗВАНИЯ

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

На мене много ми допада това решение с черквата в центъра, която наистина трябва да бъде в центъра, и тя именно трябва да бъде фактурната, истинската, скелс която се разиграва всички.

Хубаво е, както е даденс - само врага да бъдат, от които хората да излизат и да вземат участие, и презорци също. Но, особено в дясната част, ми се струват прекалено тежки, малко на гардероба ми приличат. Търсена е фактурност и в тях, не може би само рамките..., не мога да кажа... малко повече ми натежават, стислото трябва - понеже тук все пак има една твоя философия в това решение и много хубаво се стирява черквата, а те някак-си малко я задръстват с някаква гардеробност... Може би така е нарисувано, може би няма да бъде така на сцената, но просто смятам по-стриховани, по-общени да бъдат. Може би греша, не знам; може би като стане на истински декор, ще бъде друго...

Много Ви поздравявам, че давате решение без движение на коли и това много ще облекчи режисьора, актьорите и техниката.

Костюмите са хубави, много хубава е гамата на костюмите. И тази белота на черквата много ми харесва.

БЕНЕЛИН ЦАНКОВ: Много мъчно беше да го измислим да се

минава, без да се вижда. И там ще излиза пружината... После, да кажем селсто, което излиза да прави задушница - трябва хората така да са подредени, че да може да се минава, без да се виждат хх и в един момент трябва вратите да се отворят и всички да са отзад. Така че порядъкът на това както живописно, като композиция, трябва да се търси, така и възможността всички да минат и да бъдат за дадения момент, когато трябва, отзад, преди да се отворят тези врати. Те са нарисувани малко не точно така, както трябва, но това винаги може да се коригира, с осветление да се поправи и т.н.

КРИКОР АЗАРЯН:

Аз приемам решението на "Зидари" с тези обяснения на режисьора. Мисля, че е интересно, образно решение. Това, което е заложено като образи в представлението, го има като основни теми в пиесата, така че го не е едно превнесено решение, а си живее в тъканта на произведението.

Имам един въпрос: понеже теренът е направен малко нефактурно, искам да знам дали това е килим или ще има някакъв пластичен терен....

СВЕТИЛАНА *Нветикова* Килим.

КРИКОР АЗАРЯН: Авансцената е равна, така ли?

ВЕНЕДИН ЦАНКОВ: Да.

КРИКОР АЗАРЯН: По отношение на костюмите това решение ми импонира, но ми се струва, че е прекалено обстоятелствено и даже има повече вселит, отколкото трябва. Може би още веднаж ще трябва да се помисли - особено там при трите спалнячки.

АТАНАС ВЕЛИАНОВ: Аз приемам решението на декора. Само малко се съмнявам този терен такъв, какъвто е нарисуван, дали

би могъл да се получи. Ако се получи, ще имаме нещо ново, ще бъде наистина добре. Но все пак това е най-трудният проблем - да се получи фактура на терена. Защото така, както го гледам, той някак-си се изравнява. Не знам дали не трябва да има малко наклон или как ще стане не знам, но хубаво е да се получи тази натура.

Костюмите като колорит ги харесвам, но струва ми се, че малко са принижени. Не знам дали там ризата ще бъде такава сива в общата тоналност или ще бъде бяла, в който случай тя би изкочила повече и смятам, че това би било в плюс, за да не се получи иначе много сивота. Разбира се, това е въпрос на виждане.

Черквата малко ми дребнее като център.

АЗАРЯН: Така е добре, добре е, такава е и идеята на произведението.

БАНЧО БАНОВ: Добре е.

АЗАРЯН: Не знам... Така ми се струва.

БАНЧО БАНОВ: Аз смятам и бих препоръчал да се потърси движение нагоре на терена от нула на авансцена към църквата.

БАНЧО ДИМЧЕВА: Този параклис за мене е много добре даден. Знае се, че в тази епоха всичко е било обутано в скалите и в земята. И мисля, че това е силата на декора.

Като каза вече Таня, и на мене малко ми тежат вратите, но мисля, че на самата сцена няма да бъде така.

Абсолютно приемам костюмите. Смятам, че при изпълнението, това, за което говори др. Азарян, ще бъде избегнато. Може би сега при рисунките малко по-бързо стоят, но като се направят от платове, смятам, че тоналността ще се получи абсолютно върна. Много ми допадат като общ елемент тези грамадни пояси, които стаят фигурите - нещо, което като челни много

го има в идеята на пресата - тази стегнатост!... Ири в тези бели ризи с дълги широки ръкави виждам нещо като бели птици, които са затворени просто в едно менгеме, в едни скоби, с тези тъмни сукмани стгоре и широките пояси и самс Рада с червения пояс, който се стличава, излиза от това менгеме.

Напълно приемам решението и на декора, и на костюмите.

ЧАВДАР ДОБРЕВ:

Аз смятам, че режисьорът е показал едно много удачно решение. Даже в тази убитост на тонвете, с тази общеност се усеща в светът на Петко Тодоров не в такъв битов план, а по-скоро като облъсък на идеи в националния ни живот.

Имам също така чувството, че художничката е в съгласие, в синхрон с такива модерни търсения в съвременната сценография, синтетично е предаден този конфликт между селото и идеята за строителството. Опростеност има, не е търсена външна динамика, но явно е, че зад тази статика на общените идеи се търси и динамика, трагизъм, драматичност в играта на актьорите, в разиграването на ситуациите.

Пожелавам успех!

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА:

Много ми харесва колорита на решението, неговия замисъл, костюмите. Безкрайно се радвам, че Светлана работи втори път с нас.

Пожелавам "На добър час!"

Имам само едно пожелание към двамата - към режисьора и художника: просто да погледнат скиците на декора на "За честа на пагсна", за да изчезне всякаква алузия, макар че там бяха и използвани врати на друг принцип - и да избегнат абсолютно от конструктивното оформление на вратите в двата края, да нямат нищо общо като композиция с него. Просто да ги погледнете /те

са на нашите художници тук в театъра - Кирил Неделчев и Иван Иорданов/ и да се избегне това нещо.

ЧАВНАР ДОБРЕВ: Те са градски врати там.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Да, те са градски врати там, така че - още повече!...

САВА ХАНЬМОВ: Аз смятам, че не може да има такава алузия, за която казва Антония, между "За честта на пагана" и тук, първо защото в "За честта на пагана" вратите са отворени, а тук вратите "играят", доколкото разбирам, и те сериозно играят, те имат една определена задача в пиесата.

Аз приемам декора и костюма.

За разлика от Банко смятам, че не трябва да се вдига теренът. Напоследък ние непрекъснато играем на терен, вдиган нагоре уж за да се виждаме, не знам за какво и краката ни непрекъснато скърцат. Нека поиграят хората малко на равни, на хубав терен...

. : Не както в "Под игото"...

САВА ХАНЬМОВ: В "Под игото" е друго - там са канари, планини...

Бих отправил едно пожелание за костюмите. Такива, каквито са сега, за мене са много добри и аз ги одобрявам, но дано бъдат такива и на сцената, защото не мога да си представя, ако се купят новите платове, как ще се патинират след това - може би така, както Светослав Генев ги патинира: обикновено взема един кислороден или горелка долу от жлезарите и започва да патинира костюмите!... Това също не е театрално. Не знам дали изцяло нови костюми ще правите или ще използвате и стари - предполагам, че това ще направите...

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДИНОВ: Трябва да се потърсят в гардероба.

САВА ХАНТЪМОВ: Да, в гардероба има именно такива, каквито в момента виждаме, те стоят там.

ВЕЛИН НИКОЛОВ: Понеже там излизат и правят задушница, ще има свещи...

. Има специални стъклени на Запад.

САВА ХАНТЪМОВ: Не само на Запад, има и в Източна Германия.

АЛ. ПАНКОВ: Не те са токсови, не са на батерии. На батерии засега няма никъде по света. А от Комитета за култура и МВР не разрешават никакъв открит огън.

ПРЕДС. ЛИКО ФУЧЕШКИЕВ: Знаем го това. Да не утешняваме заседанието - този въпрос да се има предвид и да намери съответно разрешение така, както е допустимо.

Други изказвания има ли? - Няма.

Художественият съвет приема проекта.

Много внимателно да се прероши в гардероба и какво има, да се използва. Струва ми се, че там могат да се намерят стари неща, които да свършат добра работа.

Приключихме със "Зидари".

Венелин Цанков и Светлана *Цветкова* са свободни.

Преминяваме към т. II - обсъждане силите на проекта за пекор на "Споменът" от Арбузсв. Режисьорът Лесн Даниел съпоставя. Има думата художникът Атанас Велянсв.

II. "ОПОМЕНЪТ"

АТАНАС ВЕЛЯНОВ:

Ние сме искали да направим един натурен декор, малко ре-тре даже, разбира се с такава натура, която да не звучи бута-форно, а да звучи истински.

Първа и втора картина е домът на професора, централна веранда с всичките подробности в този дом, можем да прибавим и още. Трета картина е дворът, т.е. на шабба завъртаме тази форма, профила, и показваме тази част на верандата. След това има антракт и след антракта тази веранда се разваля. В гърба на тази къща трябва да се подава заведението, ресторантът. Тук с една кола навътре ще трябва да се даде път и отдолу да изкочи ня-каква кола, с тези два парапета ще дойде на подиума, който ще се издигне и след това ще се върнем към първата обстановка.

Руска дача, стрсена в началото на века - както са раз-рушените и поправени по същия начин край Ленинград.

От сонсвата давам един prospect, който на места ще бъде даже двсен; върху него - налепени много листа, за да получим съответното настрсение, което, надявам се, действително ще се случуи. Освен това ще ползуваме и греди...

Това е цялото нещо.

За материала говорихме преди малко с Велин. Много бих искал, тъй като напоследък правя все гори и много гори се полу-чиха и понеже такава натура не сме правили, много бих искал, казвам, да я получим от една пластмаса, която е много евтина и много ефектна - азъ направих случайно една проба с нея и се случува много живост, много истинност, без да се прави от пласт, който да се чуни, да се гърчи и на края да стане една

лосна бутафория /за самите листа става дума/. Такалит се казва, в Русе се произвежда, не е скъпа, много е жива и много приятна пластмаса и може да се получи, колкото може, една истинност на сцената.

Обаче ще ни трябва една кола...

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА: Тя може да работи и да шуми там отзад...

АТАНАС ВЕЛЯНОВ: Не цяла кола, но едно купе ще трябва.

ИЗКАЗВАНИЯ

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Както се каза, др. Даниел е искал да се направи един фактурен декор, даже почти ретро. Много е хубаво това, малко ми напомня на тези къщи като на ^{чугаги?} "Чудаци", но те са си такива. Тези сграда ми напомня малко на "Чудаци", но може би е функционално необходима.

Иначе е хубаво, намерен е колоритът и всичко и функционално е добре разположено.

Понеже тука става дума за едно таква малко ретроспективно изпълнение, защо, Наско, не използвате това, което навремето беше в Народния театър? - Аз помня, когато при "Дачници" десет минути публиката ръксплъскаше на декора! Там имаше един великолепно нарисован проспект отзад. Защо не използвате този присм, щом като така смело се връщате към едно таква ретроспективно решение? Проспектът е едно много театрално нещо и колкото да е стъжвяло, толкова и мирно на театър с тези нарисовани "задници", както им казваме. То може да бъде нарисовано действително буквално така, както Милеков ги е рисувал навремето. Аз и сега си спомням "Дачници": като се вдигнеш декорът, отзад имаше нарисовано едно езеро и публи-

ката по пет минути ръкопляскаше. Това правеше много силно впечатление. Смятам, че това би било и много ефектно, и много стилно в това, което е търсено като стил, и много по-евтино за театъра, и по-просто за съществуване, защото винаги един такъв добре изрисуван "задник".../Смях/ Ама нали така му викаме на театрален език!...

Та аз това съвсем сериозно го предлагам. То би било интересно даже и като стилно решение - така го виждам аз.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Това прилича на някои вече видяни от нас неща, на нещо познато..., на "Чудаци" или на нещо друго...

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА: Има нещо таква в оградата...

АТАНАС ВЕЛИНОВ: Там е стилизация, там е омиъло и бяло.

Но вижте какво: тука ще има една завеса - пак на мрежести листа, която да покрие целия декор, една съвсем ажурна завеса, която постепенно ще изчезне.

КРИКОР АЗАРИН: Аз приемам предложеното сценсграфско решение. Колкото на пръв поглед да изглежда на нещо познато, има в него нещо ценно, нещо хубаво. Ако аз бях режисьорът на тази пиеса, ей на таква нещо бих отишъл в мисете търсене - на тая натура, на такъв образ на една дача, която има нещо ретро, както и художникът вече каза, с тази позната обстановка от толкова пиеси и изведнаж - една качествено нови конфликти и несчаквани картини, закъснели...

Макар че Наско завсрва добри резултати по отношение убедителността на пластичната защита на таква дървета, гори и т.н., все пак, понеже тука като количество до максимума се стига с тази обстановка на преден план, с тези дървета и т.н. - това нещо е много спасен момент и нека се има това предвид по-нататък.

БАНЧО БАНОВ: И този ресторант защо е там в църветата...

АТАНАС ВЕЛИАНОВ: Защото е гора.

БАНЧО БАНОВ: Ех, гора!...

КРИКОР АЗАРЯН: Та да се внимава с тези неща.

И аз бих апелирал да му се каже съдействие в търсенето на по-нови синтетични материали, за какъвто и той говори, за да се намери най-автентичната защита и убедителност.

Премам това решение.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Аз видях декора. На мене ми беше малко странно това решение, но в тази странност после видях много голяма мисъл: действително напомня за нещо, което хем ни връща в миналото, хем поста жестко напомня за себе си. Тази фактура има силно емоционално въздействие според мене. Такива са дачите около Ленинград. Единствено ми се струва само че те не са така равни, те са с греди...

ТАНЯ МАСАДИТЧИНОВА: Да - консервациите на руските къщи.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Като обем са в друго настроение.

Това е единственото, на което искам да събърна внимание.

Да вярваме, че Наско ще успее да наведе една нова гора на наша сцена!

БАНЧО БАНОВ: Аз искам да направя една препоръка само за един детайл. Това е дача на мераклия човек, който си гледа къщата, който всеки ден кове там по нещо и я оправя. И ми се струва, че би трябвало да има 1-2 детайла, които да подсказват, че в тази дача няма кой друг да свърши тази работа, няма кой друг да закове примерно една дъска, която се е отпала, или нещо друго такова. Да се видят такива един-два детайла.

ЧАВДАР ДОВРЕВ:

Аз се присъединявам към общото мнение, но все пак основната тема в пиесата е темата за едно поетично съществуване, което ерозира, започва да се руши. Въпросът е тази дача какво символизира. Явно е, че хората са вече на ръба, че нещо в тях е разрушено, едни от тях повече запазват поезията, другите пък стават, да кажем, едни същества, които имат по-оскъдна душевност. Тази дача, тази вила сигурно в по-голяма степен символизира спомена за хармонията, за поетичния свят - нещо, което може би е било още в Тургенев, така да се каже. Това може би е така. И въпреки тази натурност, въпреки това жизнеспособие, в нещо трябва да има по-голяма стилизация / разбирам стилизация като съобщение/. Една гора не е непременно гора, каквато имаме да речем в "Чудаци"; може да бъде едно дърво, може да бъдат две дървета, две големи дървета, но тези неща символизират, те носят историята на този дом, историята на тази страна, историята на тази душевност.

Значи става въпрос за няколко предмета, които ще организираят нагледно пространството; става въпрос за тоналността - тя не е непременно мрачна, тя е може би като в този филм на Очуловски - това беше една невероятно изтънчена и типизирана нежна, просто въздушна, мека атмосфера, руска атмосфера, всички трептеше там, живееше. И интересно е в този свят как идват едни хора, които са достойни за духа на тази природа, и други, които природата ги вече отхвърля, така да се каже, за които самата природа е една присъда. Това също е фактура, това също е природа, аз бих казал: това е същото, ако нашият Иво Хандимиев заснеме една прекрасна картина "Природен пейзаж. Но това, че има ракурс, това, че има избрана гледна точка - това също е въпрос на мислене, на художествено мислене. А сега

просто като че ли виждаме неутрална жизнена картина.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА: Ние не знаем какво иска режисьорът.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не, аз мисля, рече това, което сега говоря и което и други колеги говориха, не е извън посската на режисьорското мислене. Става въпрос тук това да се запази и да се стиде няколко стъпки по-напред. За това става въпрос, не за друго.

КРИКОР АЗАРЯН:

По отношение на това, което каза Чавдар. Аз искам не да защита предложението тук, но по мое мнение това предложение, това решение е принципно различно от предишното решение, което гледахме /става въпрос за "Зидари"/. В предишното предложение по внушение на режисьора имаме едно символично-образно, метафорично решение, в смисъл, че цялото сценографско решение говори за някои символи - църквата, вратите. С други думи там това, което е на сцената, е ключ към смисъла, към идеята, към проблематиката и т.н., т.е., така да се каже, да може и последният човек да го разбере. Докато тук, струва ми се, има един съзнателно подбран обективистичен подход към сценичната среда като нещо издирано от нашите идеи и т.н. Друг е въпросът, ако те са искали да ни подсказат нещо, но то не е постигнато и тогава това, което казва Чавдар, има смисъл, т.е. не достига до нас мисълта, която те са вложили. Но мене ми се струва, че те въобще нямат това желание, те искат да дадат едно натурно изображение, при което хората, така да се каже, влиза вече в тази къща, в тази дача.

Но хубаво е др. Даниел да знае тези неща, за които говорим тук.

ЧАВЛАР ДОбРЕВ: Извинявай, все пак ние тук дискутираме по проблемите и Даниел ще прочете стенографските бележки, но ние всички ще можем да бъдем съгласни, след като ни се обясни. Все пак ние като художествен съвет и като режисьори, бих казал, познаваме пиесата, уважаваме принципиалните съображения на художника и на режисьора и все пак сега е моментът, когато би трябвало да споделим какво ние мислим. Иначе това, което казваш, очевидно е така и ние го виждаме че е така, но кое е най-оптималното като решение, кое е най-доброто и, запазвайки стремежа към натура, към чисто правдоподобие или правда, жизнено възпроизвеждане, необходимо ли е да се стиде по-нататък или не е необходимо?... Ето за това става дума.

А съображенията на режисьора са ясни: натурална среда и т.н. Но това ли е най-доброто!?... За това става дума.

ТАНЯ МАСАЛТИНОВА: Аз това, което ти казвам, го разбирам така: ако вземем един стар, демодиран декор, както ние го наричаме, и изведнаж в същия този декор се разиграват съвсем нови проблеми, нови хора са дошли, с нови конфликти, с новите неща - то това е търсено, аз виждам, че Лесн го е търсил, без да съм творила с него...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: То се разбира.

ТАНЯ МАСАЛТИНОВА: И затова ви казах, че един нарисуван "задник"....

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Абе другояче го каже, дъно го кажи...

ТАНЯ МАСАЛТИНОВА: И дъно да бъде...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Други изказвания? - Няма.

Приключваме.

И последната точка, както е нашата практика, е точката "Разни".

III. РАЗНИ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Днес след обед ще ви сбавим кога в понеделник ще стигнем да връчим /Адрес на другаря Тодор Живков. По тези повод всички, които са тук, да се стобият в канцеларията; хората, които ги няма сега, утре и в друг ден да минат и да се подпишат. В тези два дни, утре и в друг ден, да има човек в канцеларията. Адресът, текстът, подписите, картината - всичко в понеделник сутринта да бъде готово. Нямаме време да изчакаме. И рамката на картината да бъде готова - Младен Младенов да бъде уведомен и да има предвид това нещо.

А с концерта какво става?

КРИКОР АЗАРЯН: Имаме проблем с това, че Андрей Чапразов го няма, а той е един от важните участници. Второ - Любомир Кабакчиев вади зъби, днес ще почнат да му слагат нови и той няма да може да ги заздрави и да излезе с откъсите, за които ставаше въпрос. Даже вече се поставя под съмнение и въпросът "За честта на пагона".

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Нали има друга сцена от "За честта на пагона"?

Кр. АЗАРЯН: Той казва, че това не е хубава сцена.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Хубава е, хубава е.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Много е добра.

Кр. АЗАРЯН: Можем ли да търсим примерно от други пиеси, ако отпадне "За честта на пагона"?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Може, разбира се, това не е фатално.

Кр. АЗАРЯН: Тогаво най-големият проблем е, че ги няма актьорите: Стефан Панайлов го няма, Велис Кънев го няма..., много хора ги няма. И ако примерно на седми пристигнат, пак

е проблематично...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: В никакъв случай не трябва да допуснем да се осуети.

Значи, Григоров: утре и в други ден да има човек в канцеларията да работи, да се осигурят тези подписи и всичко, което е необходимо - режисьор, хора и т.н. - да е налице и да сме готови.

Някакви други въпроси има ли?

Няма.

Закривам заседанието на Художествения съвет. .

Стенографа:

/В. МИНОВСКА/

